

Klimapanelets uvitenskapelige arbeidsmetoder

Morten Jødal (biolog)

I tidligere Klimanytt (nr 1, 15, 35, 38, 44, 49, 55. 56 m. fl.) har vi omtalt IPCCs vitenskapelige konklusjoner og prognoser. I det følgende beskrives IPCCs arbeidsmetoder.

IPCC er i stor grad et barn av den svenske klimaforskeren Bert Bolin. Han skrev ned panelets prinsipper og prosedyrer, blant annet: "Ettersom IPCC er et mellom-regjerings-organ, skal gjennomgangen av IPCC-dokumenter innebære en granskning (peer review) både fra forskere og regjeringer". Og slik har det blitt. Ikke bare utnevner politiske myndigheter de forskere som sitter i IPCC, de skriver i stor grad også sammendragene (SPM = Summary for Policy Makers). Slik kom sammenblandingen av forskning og politikk inn i klimasaken. Dette har fått konsekvenser for de konklusjoner som er trukket.

Da IPCC la fram sin første rapport i 1990, kunne de ikke skille mellom menneskeskapt og naturlig påvirkning av klimaet. Da den andre rapporten kom i 1995, måtte de finne menneskelige komponenter som påvirket klimaet. Den amerikanske regjering hadde viktige politiske grunner til det. Da plenumssesjonene startet i Madrid i november det året, var representanter for 96 regjeringer tilstede. Like etter dette møtet skulle en viktig FN-konferanse holdes i Geneve, og det var kjent at Clinton-administrasjonen da ville annonsere bindende utslippskutt. Da trengtes klare konklusjoner fra Madrid.

Arbeidsgruppe 1 – som arbeider med den fysisk/kjemiske meteorologien – ble ledet av briten Sir John Houghton. Som for rapport 1 (1990) kunne de ikke skille mellom menneskeskapt og naturlige klimakomponenter. Riktignok var det presentert et nytt arbeide om aerosol-påtrykk, et lite forstått atmosfærefenomen, men ingen kunne koble det til menneskelig aktivitet – og det vitenskapelige utkast til rapporten ga klart uttrykk for dette.

Houghton fikk under møtet et 3 siders brev fra U.S. State Department, som uttrykte: "Det nåværende utkast presenterer ikke dette viktige nye arbeidet på en tilfredsstillende måte", og brevet instruerte Houghton i et diplomatisk truende språk: "USA kommer med detaljerte, linje-for-linje-kommentarer, som vi ønsker tatt inn". Brevet endte med et skarpt krav: "Det er avgjørende at kapitelforfatterne overtales til å modifisere teksten på et passelig vis, som følger diskusjonene i Madrid".

Brevet var undertegnet av Day Mount, Acting Assistant Secretary of State for Environment and Development. Han rapporterte direkte til Assistant Secretary of State, Tim Wirth.. De amerikanske linje-for-linje-kommentarene ble innarbeidet i det 33 sider lange SPM-dokumentet. De politiske delegatene instruerte forskerne som skrev arbeidsgruppe 1-dokumentet hva forskningen skulle konkludere med. Like fullt var aerosol-argumentet ikke overbevisende nok. Det måtte bygges sterkere inn i modellene, og helt mot slutten av møtet ble det formulert setninger som "coupled models and pattern-based studies" som støttet opp om "det viktige nye arbeidet".

Amerikanske forskere presenterte dette for IPCCs formann; Bert Bolin, og deres konklusjon var: "Vekten av bevis indikerer en 'appreciable' (merkbar, kjennelig, synlig) menneskelig påvirkning på globalt klima". Det var noe tynt. Den britiske historikeren Rupert Darwall¹ skriver så hva som skjedde videre: "Som formann foreslo Bolin at ordet 'appreciable' ble byttet ut med 'discernible' (skjellnelig, merkbar). Ingen protesterte". **Dette ordet ble stående, og ga verden det første "bevis" for menneskeskapt global oppvarming (AGW).**

¹ <http://www.amazon.com/Age-Global-Warming-Rupert-Darwall/dp/0704372991>